

Anonymiseret version

Oversættelse

C-292/24 – 1

Sag C-292/24

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

25. april 2024

Forelæggende ret:

Landgericht Frankfurt am Main (Tyskland)

Afgørelse af:

2. januar 2024

Sagsøger og appellat:

AD

Sagsøgt og appelindstævnt:

Iberia LAE SA

Landesgericht Frankfurt am Main (den regionale ret i første instans i Frankfurt am Main), 24. afdeling for civile sager

[Udelades]

[Udelades] [j.nr.]

Kendelse

I sagen mellem

AD, [udelades] Albersweiler (Tyskland)

– sagsøger og appellat –

[udelades]

mod

DA

Iberia LAE SA [udelades] Madrid [udelades], Spanien

– sagsøgt og appelindstævnt –

[udelades]

har Landgericht Frankfurt am Main (den regionale ret i første instans i Frankfurt am Main), 24. afdeling for civile sager

– [udelades] den 2. januar 2024 afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes.

Den Europæiske Unions Domstol forelægges i henhold til artikel 267 TEUF følgende spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten:

Fastsætter artikel 31, stk. 2, andet punktum, i Montrealkonventionen (konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring) en præklusiv frist, og skal bestemmelsen nødvendigvis fortolkes således, at en klage skal indgives senest 21 dage efter det tidspunkt, hvor bagagen er blevet tilbageleveret, eller kan en klage også indgives allerede inden tilbageleveringen af bagagen?

Præmisser

Sagsøgeren har i henhold til Montrealkonventionen nedlagt påstand om refusion for skader, som skyldes forsinkelse i forbindelse med luftbefordring.

Sagsøgeren reserverede hos sagsøgte en flyvning fra Frankfurt am Main til Panama City via Madrid til sig selv, sin samlever og deres barn den 15. december 2021. Som følge af en forsinket flyvning nåede de rejsendes bagage ikke frem til Panama. Sagsøgeren indgav den 15. december 2021 en anmeldelse om bortkomsten og satte sig i telefonisk kontakt med bagageinformationen. I bagagen var der outdoorbeklædning af høj kvalitet, kameraudstyr, nye rejsetelte, rygsække mv. Sagsøgeren udsatte først sin rejse og ventede i to dage. Han foretog erstatningskøb for den manglende bagage med henblik på at fortsætte rejsen. Sagsøgeren havde forinden via en kontaktformular [udelades] meddelt, at han indtil den 18. december 2021 ville forsøge at opnå personlig kontakt til sagsøgte, og at han i tilfælde af, at dette ikke lykkedes, ville erstatte al den manglende bagage ved køb af nye ting og fortsætte rejsen. Det lykkedes ikke at opnå kontakt. Først den 20. december 2021 – efter at sagsøgeren i overensstemmelse med det meddelte havde foretaget erstatningskøb – blev bagagen udleveret Panama City. Sagsøgeren har i egen ret og efter at være indtrådt i sin medrejsende samlevers og sit medrejsende barns ret i det væsentligste nedlagt påstand om, at sagsøgte skal refundere udgifterne til erstatningskøbene, hvortil kommer befodringsudgifter og udgifterne til en erstatningsflybillet.

Amtsgericht Frankfurt am Main (byretten i Frankfurt am Main) frifandt sagsøgte ved dom af 30. januar 2023. Som begrundelse [for sin afgørelse] anførte Amtsgericht Frankfurt am Main (byretten i Frankfurt am Main), at den præklusive frist i Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, ikke var blevet overholdt, og at der endvidere ikke var tale om et tilfælde, som er omfattet af Montrealkonventionens artikel 31, stk. 4.

Sagsøgeren har i den rette form og til rette tid indgivet appel til prøvelse af byretsdommen og begrundet denne appel. Han har atter nedlagt påstand om betaling af refusion for udgifterne til erstatningskøbene, beforderingsudgifterne og udgifterne til en erstatningsflybillet i henhold til Montrealkonventionens artikel 19. Han er af den opfattelse, at han ved sin meddelelse om en frist til den 18. december 2021 (præmaturo) har indgivet en klage, som på fyldestgørende vis har informeret sagsøgte om den forestående indtræden af en skade. Sagsøgeren er af den opfattelse, at den præklusive frist i henhold til Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, i et sådant tilfælde allerede er overholdt ved den præmature klage. Sagsøgte henviste navnlig sagsøgeren til det såkaldte »World Tracer System«. Det har været tilstrækkeligt klart for sagsøgte, at sagsøgeren efter udløbet af fristen den 18. december 2021 ville foretage erstatningskøb, og at der ville blive tale om en skade. Eftersom sagsøgte var positivt vidende om, at der inden fristens udløb hverken havde været tale om personlig kontakt til sagsøgeren eller udlevering af bagagen, havde sagsøgte allerede på dette tidspunkt samtidig kendskab til skaden som omhandlet i artikel 31, stk. 2, andet punktum. Fastsættelse af en ny frist efter udlevering af bagagen var under disse omstændigheder ikke nødvendig.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse og har gjort gældende, at der for så vidt angår den præklusive frist i henhold til Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, nødvendigvis må være tale om at skulle efterleve bestemmelsens ordlyd. Et luftfartsselskab kan reelt først vurdere en skade efter udlevering af bagagen.

Afgørelsen af appellsagen afhænger i den foreliggende sag af, om der under hensyntagen til bestemmelsens hensigt og formål uanset ordlyden i Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, er mulighed for præmatur indgivelse af klager.

Den foreliggende problematik er efter den forelæggende rets opfattelse endnu ikke blevet afgjort ved højere instanser. I den juridiske litteratur er der heller ikke taget stilling til spørgsmålet om muligheden for en præmatur indgivelse af en klage. I den juridiske litteratur er det alene blevet diskuteret, at hensigt og formål med pligten til at indgive klage i henhold til Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, ved forsinkelse, er snarest muligt at oplyse luftfartsselskabet om, at der eventuelt vil blive gjort et erstatningskrav gældende mod det, eftersom det er muligt for selskabet at opnå ansvarsfritagelse, såfremt det kan godtgøre, at det selv og dets ansatte har taget alle forholdsregler, som med rimelighed kan forlanges for at undgå skaden, eller at det ikke har været muligt for dem at gøre

dette (jf. Montrealkonventionens artikel 19, stk. 2). Med henblik på at kunne godtgøre dette vil luftfartsselskabet have et ønske om hurtigst muligt at indsamle de nødvendige dokumenter mv., hvilket bliver sværere og sværere, jo længere tilbage i tiden den skadevoldende begivenhed ligger, og næsten ikke længere er muligt, hvis luftfartsselskabet først ved et anlagt søgsmål for første gang opnår kendskab til sit eventuelle ansvar (jf. BeckOGK/Förster, 15.7.2023, Montrealkonventionens artikel 31, præmis 21). Den omtvistede konstellation i den foreliggende sag afviger imidlertid fra disse overvejelser, for så vidt som den sagsøgte som følge af den præmature information om erstatningskøb efter udløbet af fristen ikke risikerede at miste muligheden for at godtgøre [at alle forholdsregler var taget], da sagsøgte allerede på forhånd var blevet informeret.

Spørgsmålet om, hvorvidt en præmatur indgivelse af klage, sammenholdt med hensigt og formål med Montrealkonventionens artikel 31, stk. 2, andet punktum, er i overensstemmelse med denne bestemmelse og dermed overholder fristen, forelægges hermed Den Europæiske Unions Domstol i form af et præjudicielt spørgsmål.

[Udelades]

[Underskrifter]